

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Необходимостта да се гарантират на практика права на хората с увреждания да гласуват на изборите за Европейски парламент“

(допълнение към становище по собствена инициатива)

(2021/С 56/04)

Докладчик: **Krzysztof PATER**

Решение на пленарната асамблея	20.2.2020 г.
Правно основание	Член 32, параграф 2 от Правилника за дейността Допълнително становище по собствена инициатива
Компетентна секция	„Заетост, социални въпроси и гражданство“...
Приемане от секцията	11.11.2020 г.
Приемане на пленарна сесия	2.12.2020 г.
Пленарна сесия №	556
Резултат от гласуването	246/0/0
(„за“/„против“/„въздържал се“)	

1. Въведение

1.1. Настоящото становище е обобщение на втората фаза от работата на Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК), която има за цел да се гарантира, че всички граждани на Европейския съюз (ЕС) с увреждания се ползват с реално право да гласуват на изборите за Европейски парламент (ЕП).

1.2. През първата фаза, която приключи през март 2019 г., ЕИСК изготви информационния доклад „Права на практика на хората с увреждания да гласуват в изборите за Европейски парламент“⁽¹⁾. В доклада са описани изчерпателно правните и техническите пречки, които възпрепятстват упражняването на тези права във всички държави — членки на ЕС. В настоящото становище са цитирани само някои от констатациите и заключенията на този доклад; за да може ситуацията да бъде разбрана в пълнота, трябва да се прочете целият доклад.

2. Заключение и препоръки

2.1. Във всяка от 27-те държави — членки на ЕС, съществуват правила или организационни решения, които лишават някои избиратели с увреждания от възможността за участие в изборите за Европейски парламент.

2.2. Ако не бъдат направени големи законодателни промени, успоредно със застаряването на населението ще настъпи устойчиво нарастване на броя на хората, които не се ползват от истинско право да гласуват поради увреждане — това се отнася както за хората, живеещи у дома, така и за онези, настанени в институции за дългосрочни грижи. Тази липса на възможност за гласуване засяга и много други хора, например онези, които се подлагат на краткосрочно лечение в болниците, хора, които са в процес на лечение или рехабилитация у дома, и хора, които са подложени на изолация или карантина поради епидемиологични рискове.

2.3. ЕИСК счита, че това е неприемливо и противоречи на основните ценности на ЕС и на разпоредбите на Договора за Европейския съюз (ДЕС). Това противоречи също така на множество международни правни и политически актове, включително на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, Всеобщата декларация на ООН за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права и препоръките на Комитета на министрите на Съвета на Европа.

2.4. ЕИСК призовава ЕП, Европейския съвет и държавите членки спешно да внесат изменения в Акта от 1976 г. за избиране на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори.⁽²⁾ като бъдат изяснени принципите на универсалност, пряко участие и тайно гласуване, приложими за изборите, което ще даде възможност за прилагане в целия ЕС на стандарти, които да гарантират реалното право на хората с увреждания да гласуват, в съответствие с член 29 от Конвенцията за правата на хората с увреждания. Стандартите би трябвало да включват най-малко следното:

⁽¹⁾ <http://www.eesc.europa.eu/bg/node/68473>.

⁽²⁾ ОВ L 278, 8.10.1976 г., ОВ С 340, 10.11.1997 г., ОВ L 283, 21.10.2002 г.

- забрана за лишаване на хората от правото да гласуват на изборите за ЕП на основание увреждане или здравословно състояние;
- задължение за предоставяне на информация относно правилата за гласуване във формат, отговарящ на нуждите, произтичащи от вида на увреждането;
- позволяване на лицата, които не са в състояние да получат достъп до своята избирателна секция поради увреждането си, да гласуват самостоятелно извън избирателната секция;
- прилагане на решения, които биха позволили на хората с увреждания, нуждаещи се от значителна подкрепа — като например лица с комбинирано увреждане на зрението и слуха, лица, лишени от зрение, лица с нарушение на зрението или лица с ограничена сръчност — да гласуват самостоятелно, без да разчитат на помощта на други хора;
- възможността за смяна на определената избирателна секция със секция, която е по-подходяща за нуждите на избиратели с увреждания;
- правото на всяко лице свободно да избира личен асистент, който ще му оказва подкрепа при упражняването на правото му на глас.

2.5. Независимо от прилагането на тези правила държавите членки ще продължат да разполагат с широка свобода на преценка, но ще се гарантира, че до 2024 г. всеки гражданин на ЕС на практика ще има правото да избира своите представители в ЕП, без значение на гражданството или държавата му по пребиваване.

3. Актуално положение

3.1. Пречки, с които се сблъскват хората с увреждания при упражняване на своето право на глас

3.1.1. Политиците в цяла Европа са наясно с факта, че много хора с увреждания не са в състояние да упражняват правото си на глас, тъй като в продължение на много години представители на организациите, занимаващи се с правата на хората с увреждания и правата на човека, както и отделни хора с увреждания и техните семейства изискваха правото на глас да се упражнява реално, без никакви ограничения. Председателят на Европейския парламент Antonio Tajani също посочи този проблем в писмото, което изпрати през 2017 г. до министър-председателите на всички държави членки, като ги прикани да вземат всички подходящи мерки, за да се гарантира, че хората с увреждания ще могат да упражнят правото си да гласуват по време на изборите през 2019 г. Очакваният резултат обаче не беше постигнат.

3.1.2. На 20 март 2019 г. ЕИСК изпрати своя информационен доклад „Права на практика на хората с увреждания да гласуват в изборите за Европейски парламент“ до институциите на ЕС и до държавите членки.

3.1.2.1. В доклада изчерпателно са описани правните и техническите пречки, срещани от хората с увреждания във всички държави — членки на ЕС, когато упражняват правото си да гласуват. В него също така са представени повече от 200 примера на добри практики, и по-конкретно решения, които улесняват участието им в избори.

3.1.2.2. В доклада е представен анализ на правата на хората с увреждания да участват пълноценно в политическия живот, включително правото да се гласува, произтичащо от най-важните международни правни и политически актове.

3.1.2.3. В доклада е представено и подробно описание на действащите в ЕС правила, които регламентират начина на провеждане на избори за ЕП, както и на начина за изменение на тези правила.

3.1.3. Описаните в доклада ограничения бяха потвърдени от доклади на европейски медии и организации на гражданското общество от последните избори за ЕП, проведени в периода 23—26 май 2019 г.

3.1.4. През двата месеца от публикуването на доклада през март до изборите за ЕП през май в Германия⁽³⁾ и Франция⁽⁴⁾ бяха взети решения за законодателни промени, с които беше дадена възможност да гласуват на хора, които преди това са били лишени от това право. Въпреки това националното законодателство на 14 държави членки все още изключва общо приблизително 400 000 граждани на ЕС от гласуването на избори за ЕП на основание на интелектуални увреждания или проблеми, свързани с психичното здраве — обикновено след решение да бъдат поставени под пълно настойничество или под попечителство.

⁽³⁾ https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/EN/2019/04/qs20190415_2bvq002219en.html.

⁽⁴⁾ <https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000038261631&categorieLien=id>.

3.1.5. Организационни решения (технически ограничения), произтичащи от правила или практики в държавите членки, водят до невъзможност за милиони граждани на ЕС да гласуват на изборите за ЕП. Така например:

- в осем държави членки на хората, които не могат да стигнат до избирателна секция поради увреждане или заболяване, включително хората в институции за 24-часови грижи, не са осигурени други начини за гласуване;
- в 18 държави хората, лишени от зрение, не могат да гласуват самостоятелно;
- в 12 държави избирателите с увреждания не могат да изберат предпочитана от тях избирателна секция;
- в девет държави избирателите трябва да напишат в бюлетината идентификационния номер на кандидата, неговото/нейното име или името на партията, която подкрепят, което представлява сериозна пречка, и то не само за хората, лишени от зрение;
- само в една държава от ЕС са въведени правила за определяне на оборудването и работата на избирателните секции, така че те да бъдат съобразени с нуждите на хората с различни увреждания (те са приложими за половината секции в държавата).

3.1.6. Във всяка от 27-те държави — членки на ЕС, съществуват правила или организационни решения, които лишават някои избиратели с увреждания от възможността да участват в изборите за ЕП. Въпреки това, ако се прилагат най-добрите практики от всички държави, би съществувала идеална система, при която всеки гражданин с увреждане в ЕС не само ще има пълноценни възможности да гласува, но и ще може да избира най-удобния за него метод на гласуване измежду няколко варианта.

3.1.7. Пандемията от COVID-19 подтикна държавите, организиращи избори през 2020 г., да внедрят нови, често иновативни решения, с които се създава възможност за гласуване, без да се налага да се ходи до избирателната секция, като по този начин се разширява спектърът от положителни решения, прилагани в държавите членки, които са полезни не само за хората с увреждания.

3.1.8. На 26 ноември 2020 г. Европейският парламент прие резолюция относно оценката на изборите за Европейски парламент ⁽⁵⁾, в която, позовавайки се на горепосочения доклад на ЕИСК, Европейският парламент посочи сериозните ограничения, срещани от хората с увреждания при упражняването на техните избирателни права.

3.2. Демографски и здравни фактори

3.2.1. Според прогнозите на Евростат ⁽⁶⁾ дялът на хората на възраст 65 или повече години от общото население на ЕС ще нарасне от 19,8 % през 2018 г. на 31,3 % през 2100 г.

3.2.2. Според Евростат „момиче, родено през 2015 г., може да се очаква да живее средно 63,3 години в добро здраве без всякаква форма на увреждане, докато новородено момче може да се очаква да живее 62,6 години без увреждания“ ⁽⁷⁾. Тъй като очакваната средна продължителност на живота на това момиче е 83,3 години, а на момче — 77,9 години, средностатистическите жени, родени през 2015 г., ще живеят 20 години с увреждане, докато мъжете, родени през същата година, ще живеят с увреждане приблизително 15 години.

3.2.3. Според изчисленията на Евростат ⁽⁸⁾ процентът на хората с увреждания във възрастовата група 15—64 години е 11—14 %, в зависимост от приетото определение. Ако като отправна точка се използва определението, предвидено в член 1 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, ратифицирана от ЕС и всички държави членки, процентът надвишава 15 %.

3.2.4. Следователно може да се направи оценка, че почти 20 % от възрастните граждани на ЕС — приблизително 80 милиона души — понастоящем имат някаква форма на увреждане, която ги затруднява при изпълнението на дейностите им в ежедневието, и този дял ще се увеличава средно с 1 % на всеки шест години.

⁽⁵⁾ P9_TA(2020)0327.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Population_structure_and_ageing#The_share_of_elderly_people_continues_to_increase

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=People_in_the_EU_-_statistics_on_an_ageing_society&oldid=458862

⁽⁸⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/pdfscache/34409.pdf>

3.2.5. Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания се прилага за хора, които имат „трайна физическа, психическа, интелектуална или сетивна недостатъчност“. ЕИСК обаче подчертава, че други хора, за които формално не се счита, че имат увреждане, тъй като тяхната недостатъчност е временна, също изпитват подобни ограничения що се отнася до възможността за гласуване.

3.2.5.1. Това включва например пациенти, хоспитализирани за кратък период, и хора, подложени на лечение или рехабилитация у дома, които поради временните ограничения, дължащи се на сегашното им здравословно състояние, не са в състояние да гласуват в избирателна секция. Горното може да се отнася за няколкостотин хиляди пациенти в ЕС.

3.2.5.2. Това може да е важно и за хора, които поради епидемиологичен риск са подложени на ограничения на движението, включително на изолация в институция със затворен достъп, или не са в състояние да напускат дома си. Опитът от пандемията от COVID-19 показва, че много милиони граждани на ЕС могат да бъдат засегнати едновременно.

4. Най-важната международна правна и политическа рамка, приложима спрямо правото на гласуване на хората с увреждания

4.1. Член 21 от Всеобщата декларация за правата на човека на ООН, приета на 10 декември 1948 г., гласи, че „всеки човек има право да участва в управлението на своята държава пряко или чрез свободно избрани представители“.

4.2. Съгласно член 25 от Международния пакт за граждански и политически права, приет от Общото събрание на ООН на 16 декември 1966 г., „всеки гражданин има правото и възможността, без каквато и да е дискриминация, посочена в член 2, и без неоснователни ограничения: [...] да гласува [...]“.

4.3. В Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която влезе в сила на 3 май 2008 г.:

— е предвидено изискване държавите — страни по конвенцията, да „осигуряват ефективно и пълноценно участие на хората с увреждания в политическия и обществен живот наравно с всички останали, [...] включително правото и възможността [...] да избират“ и са установени редица мерки, позволяващи това, като се изисква „[наличието на] подходящи, достъпни и лесни за разбиране и ползване процедури, съоръжения и материали за гласуване“ (член 29);

— се подчертава, че „хората с увреждания навсякъде се признават от закона като правни субекти“ и се ползват с „правоспособност[...] и дееспособност[...] наравно с всички останали във всички сфери на живота“ (член 12);

— е предвидено изискване хората с увреждания да имат достъп до предназначените за широката общественост „сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения“ (член 9).

4.4. През 2015 г. Комитетът на ООН за правата на хората с увреждания отбеляза, „че в целия Европейски съюз хората с увреждания, особено онези, които са лишени от правоспособност или са настанени в институции, не могат да упражняват правото си да гласуват на избори и че участието в избори не е напълно достъпно“ и отправи препоръка „да бъдат взети необходимите мерки ..., за да се позволи на всички хора с всякакви видове увреждания ... да се ползват от правото си да гласуват“⁽⁹⁾.

4.5. В Договора за функционирането на Европейския съюз, член 20, параграф 2, буква б) ясно се посочва, че „гражданите на Съюза [...] имат, *inter alia*: [...] правото да избират [...] в изборите за Европейски парламент [...] в държавата членка, в която пребивават, при същите условия, както и гражданите на тази държава“.

4.6. В член 39 от Хартата на основните права на Европейския съюз се потвърждава правото на всички граждани на ЕС да гласуват на изборите за ЕП. Освен това в член 21, параграф 1 от Хартата се подчертава, че е „забранена [...] всяка форма на дискриминация, основана [...] на [...] увреждане“. В член 26 се посочва, че „Съюзът признава и защита правото на хората с увреждания да се ползват от мерки, които осигуряват [...] участието им в живота на общността“.

⁽⁹⁾ Заклучителни бележки по първоначалния доклад на Европейския съюз.

4.7. В препоръката на Комитета на министрите на държавите членки от 16 ноември 2011 г. ⁽¹⁰⁾ отново се потвърждава, че всички хора с увреждания имат правото да участват в политическия и обществения живот на равни начала с останалите и че „достъпни бюлетини и съоръжения трябва да са на разположение по време на гласуването“.

5. Действия, които да бъдат предприети

5.1. ЕИСК подчертава, че в съответствие с член 10, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (консолидирана версия) „В рамките на Съюза гражданите се представляват пряко в Европейския парламент“. В член 14, параграф 3 от Договора се посочва, че „Членовете на Европейския парламент се избират [...] въз основа на всеобщо пряко избиращо право, при свободно и тайно гласуване“. Тези разпоредби не предвиждат основание за диференциация на правото да се гласува на избори за ЕП между хората с увреждания в зависимост от гражданството им или държавата им по пребиваване.

5.2. Понастоящем в ЕС съществуват много примери за необоснована диференциация по отношение на правата на хората с увреждания и следователно, за дискриминация срещу тях. Така например:

- в зависимост от документа за самоличност, който избере, лице с гражданство в две държави — членки на ЕС, би могло както да гласува напълно самостоятелно, така и да бъде лишено от правото да гласува поради своето интелектуално увреждане;
- лице, което е на легло и се нуждае от 24-часови грижи, не може да гласува, тъй като не е в състояние да стигне до избиращата секция и в държавата по пребиваване не е осигурена друга възможност за гласуване. Ако същото лице обаче живее в друга държава членка, то би могло да гласува свободно по пощата, чрез мобилна урна или по интернет;
- човек, лишен от зрение, в една държава членка може да гласува напълно самостоятелно, без каквато и да е помощ, но ако живее в друга държава членка, това би било невъзможно — той би могъл да гласува само в избираща секция с помощта на друго лице;
- някой, страдащ от болестта на Паркинсон, би могъл да гласува самостоятелно в държава, където гласуването се осъществява чрез поставяне на обикновен графичен знак (например „X“) или чрез избиране на съответната карта от получен от лицето пакет карти, но в държава, където се изисква на бюлетината четливо да се напише номер, име или фамилия, би срещнал непреодолима пречка;
- някой със сериозни проблеми с подвижността (който например се нуждае от патерици или инвалидна количка) в някои държави би могъл да избере подходяща избираща секция, докато в други държави не се разрешава свободен избор на избираща секция, което често възпрепятства такива хора да участват в избори.

ЕИСК счита, че тези ситуации са неприемливи и противоречат на основополагащите ценности на ЕС и на разпоредбите на Договора за Европейския съюз (ДЕС).

5.3. Държавите членки са отговорни за организирането на изборите за ЕП и установяването на техните правила. Дискреционните им правомощия обаче са ограничени от правото на ЕС. В Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г., който е правното основание за изборите за ЕП, са определени изисквания, които понякога се различават от правилата на държавите членки за местните или националните избори ⁽¹¹⁾. ЕИСК счита, че изменението на този акт чрез въвеждане на изискване държавите членки да приложат стандарти, които гарантират реалното право на хората с увреждания да гласуват, е подходящ и бърз начин за премахване на съществуващите дискриминационни практики спрямо тези граждани на ЕС.

5.3.1. ЕИСК счита, че принципът на всеобщо избиращо право, залегнал в член 1, параграф 3 от този акт, трябва да бъде изяснен, като се посочи, че нито един гражданин на ЕС не може да бъде лишен от правото си да гласува на изборите за ЕП поради увреждане или здравословно състояние на основание на националните разпоредби.

5.3.2. ЕИСК счита, че е от съществено значение да се изяснят принципите на пряко участие и тайно гласуване, залегнали в член 1, параграф 3 от този акт, като се посочи, че при очертаване на подробни принципи относно гласуването държавите членки трябва:

- да осигурят възможност на лицата, които поради увреждане не могат да гласуват в избираща секция, да гласуват пряко и самостоятелно;
- да предоставят информация относно правилата за гласуване във формат, пригоден към нуждите, произтичащи от всеки вид увреждане;

⁽¹⁰⁾ Recommendation CM/Rec(2011)14.

⁽¹¹⁾ <https://www.eesc.europa.eu/en/node/68473> — част 4.

- да вземат решение за някакъв вид метод на гласуване и да внедрят необходимите технически решения за хората с увреждания, които се нуждаят от значителна подкрепа — като например лица, лишени от зрение и от слух, лица, лишени от зрение, с нарушение на зрението или с ограничена сръчност — да могат да гласуват самостоятелно, без помощта на други хора;
- да осигурят на всички хора с увреждания възможността да сменят определената им избирателна секция, ако преценят, че друга секция е по-подходяща за тяхното увреждане;
- да гарантират на всички избиратели с увреждания правото свободно да избират човека, който ще им помогне да гласуват (личния асистент).

5.4. ЕИСК счита, че е възможно да се извлекат ползи от богатия положителен опит на много държави, за да се внедрят бързо предложените решения, като се вземат предвид специфичните характеристики и изборните традиции на всяка държава членка.

5.4.1. В 17 държави от ЕС вече са въведени решения за гласуване с мобилна избирателна урна за определени групи избиратели. В осем държави хората могат да гласуват по пощата. В една държава е възможно да се гласува онлайн. Някои държави от ЕС организират затворени секции в заветенията за 24-часови грижи. Тези решения позволяват на хората, които не могат да стигнат до определената им избирателна секция, да гласуват.

5.4.2. Девет държави членки са внедрили решения, позволяващи на хора, лишени от зрение, да гласуват самостоятелно. Те са под формата на специални опаковки за избирателните бюлетини, върху които при гласуване се поставя обикновен графичен символ, или са свързани с подготвяне на пликкове за избирателни карти, изписани с брайлова азбука, така че избирателят да може лесно да намери правилната карта, която да постави в урната. Специалните опаковки са много полезни също и за хора с нарушение на зрението, както и за хора с намалена сръчност. Държавите, които понастоящем изискват от избирателите да впишат в бюлетината поредния номер или фамилията на кандидата, могат да се възползват от този експертен опит., ако решат да променят системата с по-подходяща.

5.4.3. В 15 държави на избирателите се предоставя възможността да сменят своите избирателни секции поне в случаите, когато това е оправдано поради увреждане. В 10 държави е възможно поне определени групи хора да гласуват предварително, най-често в помещения, добре пригодени към нуждите на хора с различни видове увреждания. Тъй като няма държава от ЕС, в която всички избирателни секции да са пригодени за хора с всякакви увреждания, предоставянето на правото на избирателите да избират свободно подходящата за тях секция е единственото уместно решение.

5.4.4. В много държави всяко лице, избрано от избиратели с увреждания, може да изпълнява функцията на асистент по време на избори. Голяма група държави обаче ограничават правото на свободен избор на асистент. Това може да се счита за оправдано само в ситуация, в която въпросното лице трябва да изпълнява едновременно с това и други задължения (например на член на избирателната комисия или на наблюдател). В други случаи ограниченията не са оправдани и процедурата за избор на асистент, прилагана в някои държави, е в ущърб на достойнството на избирателите с увреждания.

5.5. Прилагането на тези принципи по никакъв начин няма да ограничи дискреционните правомощия на държавите членки и би гарантирало, че всеки гражданин на ЕС, който има увреждане, ще има реалното право да избира свой представител в ЕП, независимо от гражданството или държавата си на пребиваване. ЕИСК счита, че приемането на тези принципи е от решаващо значение, за да могат следващите избори за ЕП да се считат за наистина всеобщи.

5.5.1. Член 223, параграф 1 от ДФЕС гласи: „Европейският парламент изготвя предложение за установяване на необходимите разпоредби за избиране на неговите членове чрез всеобщо пряко избирателно право, съгласно уеднаквена процедура във всички държави членки или в съответствие с принципите, общи за всички държави членки. Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след одобрение от Европейския парламент, който се произнася с мнозинство от съставляващите го членове, установява необходимите разпоредби. Тези разпоредби влизат в сила след като бъдат одобрени от държавите членки в съответствие с техните конституционни изисквания“.

5.5.2. В контекста на горното и с оглед да се гарантира на всички граждани на ЕС, които имат увреждания, правото им да гласуват на изборите за ЕП през 2024 г., ЕИСК призовава:

- Европейския парламент спешно да изготви проект за изменение на Акта за избирането на членове на ЕП от 1976 г.;

- Европейския съвет да установи преразгледани правила в съответствие с целите, изложени в настоящото становище;
- държавите членки да одобрят без ненужно забавяне правилата, установени от Съвета.

5.5.2.1. ЕИСК си дава сметка, че през последните години бяха обсъждани много и често противоречиви предложения за изменение на правилата, регламентиращи изборите за ЕП. Независимо от това той е убеден, че предложенията относно правото на гласуване на хората с увреждания би трябвало да бъдат изключени от този общ дебат и да бъдат представени като отделен проект, тъй като единствено чрез този подход се предлага перспектива за постигане на широк консенсус и експедитивно прилагане на предложените промени. Прилагането на стандарти за упражняването на изборителните права от хората с увреждания би могло в бъдеще да осигури също така добра основа за подобни инициативи, свързани с други въпроси, посочени от Европейския парламент в неговата резолюция от 26 ноември 2020 г. ⁽¹²⁾

Брюксел, 2 декември 2020 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Christa SCHWENG

⁽¹²⁾ Параграф 23 от Резолюцията на Европейския парламент от 26 ноември 2020 г. относно оценката на изборите за Европейски парламент (2020/2088(INI); P9_TA(2020)0327.